

frem fra det ærede Medlem i den Retning. Jeg haaber, at Forslaget skal i Udvalg, og at det ikke skal gaa til her som oppe i det andet Ting — Forholdene ere jo alligevel lidt friskere her end i det andet Ting — og om det saa skulde lykkes i dette eventuelle Udvalg at tilvejebringe en Ordning, som kunde bringe mig og mine Meningsfæller til at se noget anderledes paa Sagen, end vi se paa den i Dag, skal jeg selvfølgelig lade være usagt. Det kan jo være, at der kan tilvejebringes en Ordning, som man vil se mere velvilligt paa end paa Forslaget her, men jeg betragter det som tvivlsomt. Jeg vil ønske, at det maatte kunne lade sig gøre. Jeg vil i ethvert Tilfælde lade Spørgsmaalet staa aaent, for at det kan blive taget under fornyet Overvejelse, naar Sagen atter foreligger her.

Guldbrandsen: Meget af det, jeg har tænkt paa at ville fremkomme med i Dag, have ærede Medlemmer allerede udtalt, og da jeg er saa befteden at tro, at jeg ikke kan fremsætte den samme Opfattelse bedre, end den allerede er fremsat fra ærede Medlemmers Side, skal jeg fatte mig i Korthed. Det Forslag, der foreligger her til Behandling, betegner i Virkeligheden en Svingning for Regeringen og dens nærmeste Benner's Vedkommende over for Spørgsmaalet om Folketingsvalgkredsene's Forøgelse. Man vil erindre, at Forsøget paa en mindre Forøgelse af Valgkredsene allerede begyndte i Samlingen 1873—74. Den Gang var man saa nøjsom endogsaa blot at forlange en Udvidelse af 4 Kredse. I Samlingen 1880—81 var man kommen til at forlange 6 Kredse, og senere, i de følgende Samlinger siden 1880 blev det til 8 Kredse. Smidertid viste det sig, at man i Folketinget ikke var tilbøjelig til at gaa ind paa en saadan partiel Revision af Folketingsvalgkredsene, og den daværende Regering indsaa da, at der ingen anden Vej var at gaa end at henholde sig til Grundlovens § 32. I Samlingen 1890—91 fremkom der saa, som bekendt, et Forslag, der gik ud paa, at Valgkredsene her i Landet i alt skulde være 137, altsaa forøges med 35, og efter Resultatet af Folketællingen i Aaret 1890 var det netop det Antal Valgkredse, der maatte være, naar Forholdstallet i Grundlovens § 32 skulde respekteres. Nu er Regeringen jo imidlertid vendt tilbage til det gamle Standpunkt, en mindre Udvidelse, en mindre Forøgelse, og Regeringen er desuden saa heldig for Dieblisset ikke alene at faa Folge af de nærmeste Benner, som slutte sig til det høje Ministerium, men desuden af en Del af den forhen-

værende Opposition, hvor mange, er jo foreløbig ubestemt. Det vil jo komme frem under Sagens videre Gang, hvor mange der slaar Følge i denne Sag, og hvor mange der falder fra. Jeg haaber i alt Fald, at der er nogle, som ikke ville gaa med dertil, da Folketinget stadig har været en bestemt Modstander af den Tanke, at man kun skulde forøge Valgkredsene med nogle faa, og at man kun skulde afhjælpe Ulemperne i de Kredse, der paa Grund af den voksende Folkemængde vare blevne alt for store. I enkelte kjøbenhavnste Kredse, særlig i Københavns 5te Kreds, havde denne Stigning i Folkemængden medført, at der i 1890 i 5te Kreds var 142,000 Mennesker. Alle maatte naturligvis erkende, at der er et stridende Misforhold mellem dette Folketal og det Folketal, som angives i Grundlovens § 32. Selv om nu Forstellen naturligvis ikke er saa stor for de andre større Kredses Vedkommende, er Forholdet alligevel saaledes, at man maatte finde Tilstanden utaalelig og maatte stride i alt Fald til et Forsøg paa en Forandring. Folketinget har stadig — hidtil i alt Fald — været en Modstander af disse Forsøg, og Grunden dertil er egentlig temmelig let at indse. De Grunde, der fra Regeringens og dens nærmeste Benner's Side — altsaa fra den os modsatte Side — ere anførte for Rigtigheden af kun at holde sig til en saadan mindre Forøgelse, ere egentlig meget faa og ogsaa i det hele taget temmelig svage. Naar man saaledes har anført, at her ikke er Plads i denne Sal til de mange ny Medlemmer, som vilde komme, naar Kredse skulle forøges til 137 (N. Andersen [Dense Amt]: Det er ikke sagt for Alvor!) — det er blevet sagt i Dag her i Salen — er det i alt Fald en Grund, som kun har meget lidt paa sig. Naar man dernæst siger, at Folketingets Anseelse og Indflydelse ikke alene beror paa dets Medlemstal, er det ganske sandt. Men det er lige saa vist, at den ogsaa beror derpaa. Det ærede Medlem for Bræsto Amts 6te Valgkreds (Boisen) udtalte dette i Forgaars, og Tanken deri er delvis rigtig: Medlemmernes Dygtighed, Intelligens, Arbejdskraft o. s. v., deres gode Vilje til at fremme, hvad nyttigt og godt kan være for vort Land, — alt dette er naturligvis Egenstaber, som vi maa sætte Pris paa hos de Mænd, som her i Rigsdagen skulle repræsentere Folket, men der er en anden personlig Egenstaf, som jeg ogsaa gerne vilde frembringe i denne Forbindelse. Det er den Udholdenhed og Trofasthed, hvormed man i Aarenes Løb holder fast paa de Grundprincipper, som man nu en Gang har gjort til sine. Denne Udholdenhed og